

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□

Redactor: **Dr. Mihai Velciu.**

Sumarul:

O lămurire. — Exportul pe loc. — Adunarea asociației băncilor mici și mijlocii din țară. — Situația. — Bibliografie. — Aplicarea legii pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane. — Cronică: Banca Națională și bănele noastre. Credite pentru cooperative. Noul bănel autorizat a face comerț cu devize.

O lămurire.

Citese în „*Economia Românească*” (revistă trimestrială pentru îndrumarea practică spre negoț și industrie, Cluj, Anul I. Nr. 1, ianuarie—Martie 1936), pag. 112 și 113 (articolul: „*Solidaritatea*”, semnat de dl *Traian Nichiciu*, doctor în științele economice):

„Din activitatea cea mai recentă relevăm iarăși convocarea pe 28 Noiembrie a. c. (articolul e dat Octombrie 1935 n. aut.) la Cluj a unui *Congres economic al Ardealului* pentru redresarea creditului românesc din Ardeal, după ce multiple intervenții pentru salvarea băncilor românești din Ardeal au fost până acum neefectuoase”.

Desprind din „*Revista Economică*” Nr. 1, dată 4 ianuarie 1936 (articolul intitulat: „1936”, semnat de *Verax*).

„Acțiunea „*Solidarității*”, a asociației băncilor românești de dincoace de Carpați, din anul trecut, a zguduit conștiințele adormite și grație concursului primit dela cele două Biserici românești am izbutit să facem un reviriment

„favorabil nouă în opinia publică. Dacă acest lucru, pus la cale cu atâta elan din inițiativa vrednicului nostru președinte Dr. Aurel Vlad, s’ar fi putut face în primăvara anului 1932, poate că țara ar fi putut fi scăpată de paralizia economică, prin care trece azi.

„În fine ne-am regăsit. Purtăm recunoștință tuturor, cari ne-au ajutat să organizăm memorabilul *congres economic dela Cluj*, îndeosebi se îndreaptă recunoștința noastră către reprezentanții celor două Biserici românești, cari nu numai prin aderare au asigurat reușita, ci și prin prezența lor au ridicat valoarea congresului”.

Este o greșală, pe care o săvârșesc doi prețioși colaboratori ai „*Revistei Economice*”: *Congresul dela Cluj nici nu a fost convocat din partea „Solidarității”, nici organizat nu a fost de către această asociație.*

Din Comitetul de inițiativă al acestei mărețe adunări naționale, compus din 46 persoane dintre cele mai alese ale vieții noastre publice, abia sunt patru cari reprezintă propriu zis — în special — interese bancare.

Aceste patru persoane — oricât sunt de distinse, oricât de mare greutate și necontestată trecere au în viața economică și publică a Transilvaniei și Banatului — sunt totuși — într’un Comitet de inițiativă, prezidat de I. P. S. Sa Mitropolitul Dr. Nicolae Bălan, din care fac parte toți arhierii de ambele confesiuni

românești și aproape toți conducătorii vieții publice din Transilvania și Banat în frunte cu dnii Iuliu Maniu, Dr. Alexandru Vaida-Voevod și Octavian Goga — repet, sunt totuși prea puțini pentru a putea declara — pe baza prezenței lor în acest Comitet — inițiativa convocării Congresului drept inițiativa proprie a asociației „Solidaritatea“.

„Solidaritatea“ a contribuit la convocarea Congresului economic dela Cluj doar cu activitatea ei de până acum, dând alarma asupra primejdiei, care ar putea să nască pentru pătura românească din Transilvania și Banat prin dispariția creditului național sănătos și ieftin.

Acesta a fost rolul „Solidarității“.

Inițiativa însăși pentru convocarea Congresului dela Cluj au avut-o distinșii semnatari ai „Chemării“ din 15 Octombrie 1935.

Organizarea Congresului s'a făcut tot în numele și din încredințarea semnatarilor acestei „Chemări“.

Acesta fiind adevărul este clar pentru oricine, că nici inițiativa, nici organizarea însăși a Congresului Economic al Transilvaniei și Banatului nu revine ca un merit „Solidarității“, ci meritul întreg se resfrânge numai și numai asupra Comitetului de inițiativă și asupra tuturor aceluiași Comitet de inițiativă, sau din încredințarea mandatelor aceluiași Comitet de inițiativă, au muncit din răzputeri pentru reușita Congresului.

Mărturisesc, că ocupațiunile intense din ultimul timp nu mi-au îngăduit nici măcar răgazul de a răspunde imediat printr'un articol modest în „Revista Economică“ la aceste afirmațiuni greșite, făcute — evident — numai dintr'o scăpare din vedere.

Congresul dela Cluj însă nu a fost un fapt divers oare-care. În jurul lui au fost multe polemici până acum, cu caracter mai mult sau mai puțin obiectiv.

Aceste polemici nu au încetat.

Nici nu vor înceta, probabil, cu una cu două.

Un eveniment de asemenea proporții nu era cu puțință să nu producă valuri.

Dar un asemenea eveniment este bine să fie cunoscut de toată lumea așa

cum a fost, chiar dacă unele explicațiuni se dau cu întârziere.

Căci Congresul Economic al Transilvaniei și Banatului nu s'a sfârșit în ziua de 28 Noembrie 1935 la Cluj.

Congresul merge înainte.

Ar fi rușinos ca o nație să se strângă din toate colțurile Transilvaniei și Banatului numai pentruca să umple într'o bună zi văzduhul cu vaierele ei.

Nu pentru așa ceva a fost așezată Crucea în frunte.

Tăcerea de astăzi nu înseamnă uitare.

Tăcerea de astăzi și-ar putea-o țâlmăci ca o uitare numai acei, cari nu ne ureau binele.

Iată pentruce am crezut, că este necesar să se lămurească anumite fapte.

ILIE OLTEANU.

Exportul pe loc.

Fără a admite predominanța elementului economic în ansamblul celorlalți factori ai vieții omenești, afirm totuși, că elementul material este unul dintre mijloacele indispensabile, prin care se întreține viața omului în societate. Adevărul acestei afirmații îl confirmă și străduințele omului din toate locurile și timpurile de a-și agonisi mijloacele de subsistență. Cu deosebire după războtul mondial oamenii au fost preocupați, special, de achiziționarea de bunuri materiale, desinteresându-se de cele spirituale. Producția pe tărâmul valorilor morale se pare că a fost atât de neînsemnată — și acest lucru se poate spune mai ales despre popoarele din Europa, în comparație cu întrecerea lor pe acest teren în timpul dinainte de războtu, — încât unii filosofi și sociologi chiar din continentul nostru au vorbit de apusul culturii europene...

Fenomenul își are explicația sa. Războtul a consumat enorme cantități de rezerve de bunuri pe deoparte, și a angajat în vederea victoriei finale toate resursele și forțele productive, de cari dispuneau țările beligerante pe de altă parte. Suferințele îndurate de oameni în timpul încăerării generale i-au făcut să fie prea prevăzătorii în ce privește grija zilei de mâine iar năzuințele lor să fie cunoscute întru îndeplinirea golurilor toate în urma cataclismului mondial.

Principala întrebare, pe care și-au pus-o conducătorii statelor după războiu era: Cum se pot recupera bunurile materiale pierdute și în ce mod se pot produce acelea, de cari națiunea are nevoie?

Evident, soluția cea mai simplă a problemei și în același timp și cea mai aproape de idealul fiecărui popor, era următoarea:

A produce în țara ta proprie toate bunurile necesare vieții sociale.

Realizarea integrală a acestui postulat în covârșitoarea majoritate a cazurilor este imposibilă în practică. Natura a înzestrat pământul unei țări și pe oamenii cari îl locuiesc cu anumite însușiri, proprii de a produce anumite bunuri, în așa fel și măsură, că alte țări și popoare nu le-ar putea produce sau procura în condiții accesibile. De aici s'a născut acea diviziune a muncii — la început orășenească, apoi: regională, națională, internațională și în zilele noastre, intercontinentată, — care diviziune, după Durekheim, are și o adâncă semnificație morală. Efectul acestei diviziuni a fost, că o mare parte din bunurile dintr'o țară determinată sunt trimise spre a fi consumate alurea, iar în schimbul bunurilor exportate fără respectivă își procură mărfurile, de cari are neapărată nevoie.

Multă vreme s'a crezut, că singurul remediu pe care o economie națională îl are la dispoziție spre a face față necesităților de tot felul, este exportul maxim de bunuri produse în interiorul granițelor sale. Principalul efort era îndreptat în a se obține o *balanță comercială activă*. Azi, principiul balanței comerciale, așa cum l-au preconizat economiștii vechi, este definitiv abandonat, nefiind în concordanță cu realitatea.

S'a observat, în foarte multe țări dintre cele mai bogate, că, — deși balanța comercială este pasivă, totuși circulația monetară nu numai că nu scadea, ci, din contră, se urea. S'a văzut, deci, că ceea ce determină afluența sau exodul aurului în și dintr'o țară nu este raportul exclusiv dintre mărfurile intrate și eșite efectiv în și din ea, ci *diferența dintre totalul creanțelor și datoriilor sale față de străinătate*. În termenii economiei, aceasta se cheamă balanța conturilor.

Or, între elementele principale ale balanței conturilor figurează: *cheltuielile făcute de străini într'o țară*.

Este vorba de acele cheltuieli făcute de străini cu *bani scoși din pământurile și capitalurile situate și plasate sau din munca efectuată în străinătate, recte în sânul altei economii naționale*. Cu alte cuvinte, vorbim de străinii rențieri sau alții, cari locuiesc la noi în țară

un timp mai lung sau mai scurt, fără însă să-și câștige existența în casa noastră.

Într'adevăr, orice străin, care ne vizitează țara, cheltuește. El plătește, în primul rând prețul transportului persoanei sale și a bagajului, pe tren sau alte vehicule. În rândul al doilea, omul trebuie să mănânce, în care scop va fi silit a descinde la restaurante, bodegi sau la alte localități de asemenea natură, unde ne lasă bani. Apoi, călătorul străin va trebui, ca orice om, să doarmă: el va căuta hotelurile și casele de adăpost, unde plătește costul camerei. De asemenea, turistul își va cumpăra diferite articole de îmbrăcăminte, de lux, de diverse nevoi, pentru suvenir, etc. Nu mai vorbesc de intrările la bibliotecă, muzee, pinacotece, la spectacole, tot atâtea ocazii, de natură a procura indigenilor mijloace de trai, pe cari nu și le-ar putea dobandi altfel. Din acest motiv s'a zis, cu drept cuvânt, că acest fel de afaceri, poate fi considerat ca un veritabil export, *exportul pe loc*. Export, fiindcă mărfurile se vând străinilor, necetățenilor; pe loc, deoarece mărfurile se vând la locul producției.

Țări culte și cu veche civilizație din Europa, și-au dat, de timpuriu, seama de însemnătatea economică a turismului. Franța înainte de războiu, încasa după străini 300—400 milioane franci aur anual.

După războiu, economia franceză nu a fost lipsită de avantajele turismului. Numai în anul 1927 a primit un aport de 12 miliarde de franci; Italia încă înainte de războiul mondial încasa după străinii cari o vizitau peste 1 milion de franci anual, sumă enormă, pe care nu știu cum altfel ar fi putut o împlini solul și subsolul atât de sgârbit al Peninsulei. Dar Elveția, nu trăește oare 90% din vizitatori?

După războiu, toate statele au căutat să desvolte industria turismului, și scopul de a atrage un număr cât mai mare de călători străini. Statul Român nu numai că nu a acționat de loc în direcția aceasta, ci, prin indolența și pasivitatea sa, a dat prilejul a unui important număr de străini, cari s'au stabilit definitiv în țară la noi, luând pâinea și mijloacele de trai din gura și mâinile autohtonilor.

România, o știm cu toții și o spun absolut toți străinii, cari au văzut-o odată, întrunește toate condițiile pentru a deveni locul de popas și de admirat de pe glob.

Marea Neagră, cea mai interesantă dintre mări, udă pământul românesc pe o întindere de circa 300 km. Orientarea litoralului dela Nord-Est spre Sud-Vest, îl face pe acesta să rivalizeze cu cele mai renumite plăji din lume. Afir-

mașta aceasta o confirmă creșterea din an în an a numărului de vizitatori străini: Cehi, Poloni, Germani, etc. Fără cea mai mică exagerare, se poate spune că dela limanul Nistrului până la Ecrene, întreg țărmul Mării Negre, poate deveni o singură plajă fără discontinuitate. Din această cauză și dată fiind eficacitatea plăjii Mării Negre, amenajarea și adaptarea țărmului românesc pentru plaje spre a-l face accesibil unui număr nelimitat de persoane, este dictată nu numai de interese economice și financiare pur locale, ci de interese superioare umane, pentru sănătatea și recuperarea energiei pierdute atât a naționaliilor, cât și a străinilor de pretutindeni.

Carpații orientali, meridionali și apuseni, cei dintâi doi formând, — după fertilitatea comparată a lui Delavrancea — șira spinării trupului nostru național, cu vârfurile, crestele, văile, păratele și pădurile lor, oferă cele mai rare ocazii de antrenament, reconfortare și curiozități geologice. Văile munților ca: Dunărea la Cazane, Orșova și Vărciorova, Dalea Jiului, Dalea Oltului, a Prahovei, Dalea Trotușului, a Teleajezului, Dalea Bistriței, defileul Mureșului, văile celor două Someșuri, a celor trei Crișuri; apoi: cheile Dâmboviteloarei și ale Bicazului sunt și rămân fără concurențe. În vara anului trecut, vizitând cheile Bicazului, ca Român nu am putut înlătura adâncă mea emoție, când am aflat că Norvegienii și Suedezii veniți din Oslo și Stockholm să viziteze strămtorile Bicazului, și-au exprimat nemărginita satisfacție de a fi văzut aceste minuni ale naturii, unice în toată lumea!

Dar întinsele câmpii cu nesfârșitele lanuri de tot felul de cereale; dealuri cu arbori fructiferi, râurile cu albiile de aur și argint, cari brăzdează în toate direcțiile pământul vecinic scaldat în soare al țării românești; minunatele poziții pitorești, nopțile liniștite cu lună, toamnele lungi și bogate în tot felul de produse naturale, iernile cu dealurile acoperite cu zăpadă, — potrivite pentru anumite sporturi, — tot atâtea prilejuri, cari atrag pe iubitorul de natură și pe turiștii cei mai pretențioși.

Iar, pentru a atrage pe turiștii străini, pentru a da o dezvoltare mare industriei turismului, se cere executarea unui număr complex de opere publice. Inițiativa din partea oficialității trebuie susținută de interesele directe și imediate ale particularilor. Nici o cheltuielă nu va fi făcută degeaba.

În primul rând, se cere o rețea de șosele, cari să străbată țara în toate sensurile, făcând accesibile, în special, regiunile demne de văzut. Apoi, trebuiesc clădite *hoteluri*, în punctele unde

se opresc turiștii, și unde sunt mai frecventate, iar în regiunile mai înalte: *case de adăpost speciale*. Dacă momentan, din cauze variate, aceste clădiri, de hoteluri și case, nu sunt posibile, ar fi de dorit a se face propagandă pentru concursurile ce ar urma să se institue din partea oficialității între țărani cari locuiesc în regiunile și stațiunile balneo-climaterice spre a-i stimula să-și adapteze locuințele în așa fel, încât să devie accesibile pentru vizitatorii străini, așa cum s'a făcut d. e. în Grecia și Sardinia, unde s'au obținut cele mai frumoase rezultate. Se mai cer, apoi, *ghiduri și călăuze, hărți, diferite fotografii, broșuri*, care să fie traduse în două-trei limbi moderne și să fie puse la dispoziția solicitanților și amatorilor.

Mai presus de toate și înainte de orice propagandă turistică peste hotare, trebuie începută și continuată opera de organizare a turismului. Căci, este îndeobște cunoscut, că reclama și adevărata propagandă o fac, pentru orice firmă sau marcă, clienții. În zadar vom face cele mai mari eforturi pentru o propagandă vie, dacă vizitatorii străini ne vor părăsi țara desiluzionați și cu gândul nu numai de a nu ne mai căuta, ci de a oprit și pe alții, cari ar dori să ne cercezeze.

Socot, așadar, că este timpul să ne desmetecim.

Turismul, pe lângă funcția sa economico-financiară, producând venituri locuitorilor, cari se pun în serviciul lui direct și bugetului Statului, care știe să-l organizeze pe baze solide — el constituie și un foarte apreciat mijloc de propagandă politică. Ungaria de după războiu îl practică pe o scară întinsă, spre a-și manifesta nemulțumirile și a-și câștiga prietenii pentru scopurile sale revizioniste. O dezvoltare a turismului la noi, ar da posibilitate străinului care vine pentru frumusețile naturii să constate „*de visu*” că întreg pământul țării românești, și cu osebire al Ardealului, al Bucovinei și al Basarabiei, este locuit și muncit de *acea*, cari, cu drept cuvânt își revendică drepturile imprescriptibile și inalienabile asupra lui.

A bon entendeur salut.

Dr. SIMION MITEA.

Adunarea asociației băncilor mici și mijlocii din țară.

Instituțiunile de credit din întreaga țară, grupate în asociațiunea B. U. R., s'au întrunit în zilele de 9 și 10 crt. la sediul din palatul Băncii de Scant a României.

După cuvântări s'a alcătuit un memoriu și s'a redactat următoarea

MOȚIUNE :

„Asociația Băncile Unite din România B. U. R.” întrunită în adunare generală în zilele de 9 și 10 Ianuarie 1936, la sediul său din București, pentru a discuta situația actuală a Institutelor bancare, precum și pentru a aviza asupra demersurilor ce trebuiesc întreprinse în scopul refacerii creditului și normalizării economice constată că :

a) Legea bancară din 1934, astfel cum a fost concepută și aplicată, nu a contribuit cu nimic la refacerea băncilor, spre deosebire de ceea ce s'a făcut fără refacerea instituțiilor de credite, fapt care dovedește că această problemă trebuie să devină o preocupare a politicii de stat.

Fără un aparat bancar serios, care să ofere producătorilor credite avantajoase și deținătorilor de capitaluri siguranța restituirii fondurilor încredințate nu se va putea vorbi nici în viitor de refacerea creditului.

Pentru atingerea acestui scop care interesează atât viața economică națională, cât și însăși existența și propășirea statului, e nevoie de a se lua o serie de măsuri pe planul monetar, pe cel legislativ și pe cel financiar.

b) Se cere în primul rând restabilirea încrederii în valoarea monetei astfel încât capitalurile disponibile să nu se mai investească în plasamente de asigurare lipsite de randament : blokhau-uri, etc., ci în plasamente economice, adică în afaceri productive și în depozite bancare, băncile trecând aceste capitaluri mai departe producătorilor, unde se simte nevoie.

Pentru realizarea acestui desiderat este necesar a se ajunge la un regim stabil și bine chibzuit al comerțului exterior și al negociabilității devalurilor, precum și de a se realiza un perfect echilibru bugetar, lăsând opiniei publice certitudinea că echilibrul monetar nu poate fi amenințat niciodată de nevoile bănești ale statului.

c) Măsurile legislative indicate pentru refacerea creditului sunt următoarele : modificarea legii bancare în sensul recunoașterii drepturilor câștigate de băncile existente privind capitalul social; ușurarea formalităților de publicitate și reducerea cheltuielilor la aceste publicații; prelungirea pe încă 4 ani a termenului prevăzut în legea pentru înlesnirea și refacerea creditului din 20 Aprilie 1935 pentru fuziunile bancare; decăderea completă a debitorilor conversioniști din beneficiul termenelor, dacă nu au plătit 4

rate, fără a li se mai acorda nici un termen de grație. Scutirea de timbre și taxe pentru executările ce urmează a se face potrivit legii lichidării datoritorilor; modificarea legii cometai, fixându-se pentru bănci un plafon fix minim, inferior diferent de taxa scontului B. N. R.; dispozițiile din codul comercial, privitoare la contul curent să se aplice și operațiunilor bancare făcute cu necomercianți, chiar și la contractele de deschidere de credite în cont curent, iar nu numai în cele de cont curent cu operații reciproce; executarea creanțelor din conversiune prin organele fiscale (ca la băncile populare); organizarea și centralizarea creditului popular prin concentrarea activității cooperativelor de credit în jurul băncilor din Capitalele de județ; băncile autorizate să facă gajuri agricole, să aibe dreptul de a lua ipotecă și de a deveni adjudecatare asupra bunurilor rurale ipotecate lor (legea circulației bunurilor); statul să renunțe la operațiile bancare pe care le face Regia Poștei și Cassa de Economie și Securitate și anume; operațiile de incasso și de ordine de plată, care se fac prin oficiile poștale, în schimbul unui comision mai mic decât cheltuielile de timbru poștal. Aceste instituții să renunțe deasemenea de a primi economii cu dobânzi mari, concurând astfel băncile în operațiile lor obicinuite; completarea dispozițiilor din legea bancară, care cuprind sancțiuni și penalități.

d) Pentru procurarea de noi fonduri institutelor de credit, fie prin subscrieri de acțiuni, fie prin depuneri, sunt necesare măsuri legislative, care să refacă încrederea publicului în bănci și anume :

Pentru respectul angajamentelor debitorilor și protejarea creanțelor; realizarea rapidă a dreptului de creanță; înlesniri fiscale, finanțarea institutelor de credit; asigurarea restituirii depozitelor în bănci.

Toate aceste puncte sunt dezvoltate pe larg în memoriul care va fi prezentat de delegații B. U. R. ului, guvernului, parlamentului și dlui guvernator al Băncii Naționale a României.

Situația.

De ministru de finanțe D. Antonescu a adus din nou vești cât se poate de îmbucurătoare despre situația financiară din țară. Anul acesta bugetar se va încheia fără deficit și este chiar probabil să avem un escedent care să meargă până la 100 milioane de Lei.

În declarațiile făcute reprezentanților presei din București, dl ministru de finanțe V. Antonescu

a arătat că grație modului cum a fost întocmit bugetul general al statului pe anul în curs, în cele 9 luni de zile a căpătat o înfăptuire, care dă certitudinea că anul financiar 1935/36 se va încheia cu echilibrarea bugetului ordinar, îndestularea fondului pentru înzestrarea armatei și lichidarea trecutului, adică lichidarea tuturor creanțelor restante ale statului.

Optimismul dlui ministru de finanțe cu toate asigurările date, nu este împărțit de cercurile noastre financiare.

Sportrea încasărilor lunare în timpul din urmă, față de anul trecut, nu este o dovadă de însănătoșire financiară a Statului.

Faptul că se plătesc lefurile și pensile la timp, aceasta nu înseamnă numai decît însănătoșire financiară.

Să nu se uite că legea măsurilor excepționale este în vigoare și că nu se pot face numiri sau avansări în serviciul Statului pentru a nu dezechilibra bugetul de personal.

Simplificarea aparatului de Stat sau mai bine zis revizuirea personalului încă nu s'a făcut, iar cheltuielile de material sunt derizorii față de necesități. Viața se scumpește din zi în zi tot mai mult, iar încercarea de a menține Leul la paritatea legală prin controlul comerțului n'a reușit.

Prin scumpirea vieții, se obține un important soi de cheltuieli, încât în anul viitor, cu toată creșterea lunară a încasărilor, diferitele categorii de alocațiuni din bugetul statului vor deveni neîndestulătoare.

Atenția conducătorilor noștri trebuie îndreptată asupra acestei situațiuni financiare.

Deocamdată așezarea noastră financiară are nevoie de o refacere adâncă și urgentă, pentru a fi în adevăr favorabilă.

ION OPRÎȘ.

Bibliografie.

Ștefan Meteș: Situația economică a românilor din țara Făgărașului. La studierea cu succes a structurii fenomenelor economice, este nevoie, pe lângă cunoștințe teoretice cât mai temeinice, și de o vastă experiență, care să contribuie la dezvoltarea spiritului de observație fin, temeinic și mai ales obiectiv.

Fenomenul economiei agrare este — poate — cel mai greu de interpretat, dintre fenomenele economice. Și aceasta, pentru că agricultura nu este un sistem de producție, ci este un sistem de viață.

Dl Ștefan Meteș studiază în cartea cu titlul de mai sus viața economică a țărănilor români din țara Făgărașului, încă din timpuri foarte vechi.

Cartea dlui Ștefan Meteș, care este numai un studiu introductiv și care va fi întregit cu un alt volum, cuprinde un vast material istoric de documente strânse din diferite arhive și carti datează dela anul 1508.

În primul capitol, autorul explică astfel scopul acestei publicațiuni:

„Prin publicarea acestui material atât de bogat și ponderos se va proiecta o lumină neobișnuită asupra vieții trudite a celui mai rezistent și curat element românesc din Transilvania, care a știut să reacționeze totdeauna în contra infiltrării lente sau așezării silite a străinilor unguri și sași pe pământul, pe care-l fructificaseră și apăraseră moșii și strămoșii cu sânge cald, lacrimi multe și muncă neobosită în curs de mai multe secole“.

Într'adevăr, cartea dlui Ștefan Meteș ne prezintă cel mai bogat material de informații, cu privire la viața economică agrară a românilor din Țara Oltului.

După ce face o scurtă privire asupra populației țării Făgărașului (boteri făgărășeni și tobagi), autorul trece în revistă agricultura și economia de vite, apoi negoțul și meșteșugurile. Urmează numeroase documente despre conscripția locuitorilor din districtul și orașul Făgăraș din 1721—22, ancheta dela 4—16 Iulie 1726, diferite extrase de conscripții, răspunsul tobagilor la conscripția dela 1820, etc. etc.

Cartea dlui Ștefan Meteș este de o importanță deosebită pentru viața economică a Ardealului.

ION OPRÎȘ.

Aplicarea legii pentru lichidarea datorilor agricole și urbane.

TRIBUNALUL SIBIU SECȚIA I-a.

Nr. Ga. 3627/1935/18.

ART. 75. Cererile de executare, în speță de licitație imobiliară contra debitorilor conversioniști sunt scutite de timbre? Soluție definitivă.

Tribunalul Sibiu secția I-a, în cauză de urmărire a reclamantei urmăritoare banca „Albina“ inst. de credit și economii Sibiu, contra urmăriților Vlad Ilcuș și soția Stana n. Grebenea, pentru licitație, examinând în ședința camerei de consiliu din 21 De-

cemvrie 1935, recursul înaintat de către urmăritoarea banca „Albina“ la 2 Noemvrie 1935, împotriva deciziei judecătorei mixte Sibiu, secția c. f. Nr. 6928/1935 cf. din 22 Octomvrie 1935, a dat următoarea

DECIZIUNE:

Admite recursul, băncii urmăritoare, anulează deciziunea judecătorei mixte Sibiu secția c. f. Nr. 6928/1935, c. f. și o îndrumă la fixarea licitației fără plata taxelor de timbru.

MOTIVARE:

Având în vedere că împotriva încheierii judecătorei mixte Sibiu secția c. f., prin care a fost somată banca urmăritoare la timbrarea cererii de licitație, aceasta a înaintat în termen legal recurs, susținând, că potrivit art. 75 din legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane, și cererile de urmărire și licitație, ce tind la încasarea ratelor, derivând din aplicarea legii conversiunii, sunt scutite de orice taxe de timbru, că judecătoria deci numai prin încălcarea acestui text de lege a invitat-o a-și timbra cererea pentru ordonarea licitației imobiliare.

Având în vedere că art. 75 din legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane, prevede că sunt scutite de timbre și taxe în general toate actele de procedură, relativ la aplicarea dispozițiilor acestei legi, cum cererea de licitație este făcută tocmai pentru aplicarea legii și pentru a constrânge pe debitor să-și plătească ratele datorate, conform legii lichidării datoriilor, iar creditorul să-și poată realiza creanța redusă, în condițiunile și la termenele fixate de lege, este evident că și aceste cereri și acte a înțeles legiuitorul să le scutească de taxa timbrului.

Că potrivit art. 14 alin. 4 din lege în ipoteza că urmăritul până în ziua vânzării ar plăti ratele scadente inclusiv cheltuielile de urmărire, licitația se sistează și prin aceasta debitorul regâștigă dreptul la termenul de plată, iată prin urmare o procedură nouă decât aceea a dreptului comun.

Că de altcum și din regulamentul legii se poate întrevedea că legiuitorul și aceste acte a înțeles să le scutească de timbru, într'ucât a spus textual la sfârșitul art. 75 din regulament, că enumerațiunea actelor este numai enunciativă și nu limitativă.

Având în vedere mai departe că prin aliniatul 4 al art. 75 din regulament sunt scutite de timbre și cererile de investire cu formula executorie a declarațiilor de asanare, conform art. 13, ori conform acestui text din regulament în Ardeal aceste cereri de investire cu formula executorie, sunt cererile și încheierile de ordonarea execuției. Așa că dacă cererile de ordonarea execuției sunt scutite de plata timbrului neapărat trebuie scutite și cererile de licitație, care nu este decât un act de executare imediat următor ordonării execuției silite.

Astfel fiind atât din înțelesul legii, cât și din al regulamentului se poate vedea, că legiuitorul a înțeles a scuti de taxa timbrului și actele de urmărire și executare îndreptate în scopul încasării ratelor, neachitate de beneficiarii conversiunii.

Pentru aceste motive s'a hotărât conform dispozitivului.

Data și citită în ședința camerei de consiliu din 21 Decembrie 1935.

Președinte: ss. *Hr. Argeșanu*. Raportor: ss. *L. Albu*.
Grefier: ss. *Regman*. l. s. pentru conf. imp. ss. *Moga*.

NOTĂ. Trimitem la comentariile noastre, publicate în „Revista Economică“ Nr. 46 din 16 Noemvrie 1935 pag. 337—338, unde am arătat argumentele, pentru a demonstra că procedura de executare a debitorilor conversioniști este scutită de timbre și taxe.

M. V.

TRIBUNALUL ILFOV S. IV c. c.

22 Iunie 1935.

DATORII CĂTRE STAT. — Dacă intră sub aplicațiunea art. 50 din legea de lichidare a datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934. Soluție afirmativă.

Art. 50 din legea de lichidare a datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934 nu distinge printre creditorii astfel că urmează a se aplica și urmăririlor întreprinse de Stat pentru plata impozitelor, și mai ales că acolo unde legiuitorul a vrut să scoată creanțele Statului de sub aplicațiunea legii a spus-o în mod expres, cum a făcut prin art. 69 al. B. prin care exceptează creanțele Statului rezultate din impozite, taxe sau amenzi dela aplicarea cap. I și II ale legii.

(Ing. PIETRO MOCCIA cu PERCEPȚIA CIRC. I. FISCALA).

TRIBUNALUL: Asupra contestației introdusă de Pietro Moccia cu petiția înreg. la Nr. 59.152/934, în contra procesului verbal de sechestru Nr. 7042 din 3 Octomvrie 1934, și publicației de vânzare cu Nr. 7070 din 11 Octomvrie 1934, ambele făcute de Percepția I-a fiscală din București în urmărirea contestatorului pentru plata sumei de Lei 602.364 Lei drept impozite directe plus 12.046 Lei majorare.

Având în vedere actele din dosar și susținerile părților.

Având în vedere că contestatorul își întemeiază cererea de anulare a susziselor acte de urmărire pe dispozițiunile art. 50 din legea de asanare a datoriilor

din 7 Aprilie 1934, dovedind că la S. I comercială a acestui Tribunal prin petiția înreg. la Nr. 26413/934, a introdus o cerere de convocare a creditorilor săi, pentru a le propune un aranjament de plată, cerere admisă în principiu prin ordonanța cu Nr. 18.885 din 1934.

Considerând că potrivit art. 50 al. ultim al legii din 7 Aprilie 1934, această cerere de convocare a creditorilor însăși, are de efect suspendarea ori cărei urmăriri, neputându-se înființa nici chiar o măsură de asigurare până la încheierea aranjamentului cu creditorii sau până la darea hotărârii Comisiunii de arbitraj prevăzută de lege prin aceasta având a se înfelege, până ce se dă o hotărâre rămasă definitivă.

Considerând că deși cererea lui Pietro Moccia de a beneficia de dispozițiunile art. 50 din legea de asanare i-a fost ulterior respinsă prin jurnalul cu Nr. 1747/935, al acelei secțiuni se constată din certificatul dela dosar, că susnumitul jurnal nu a rămas definitiv fiind atacat cu apel, care e în curs de judecată astfel că până la definitivă pronunțare în cauză a instanței superioare dăinuiește împiedicarea legală de a se continua sau înființa vre-o formă de urmărire împotriva contestatorului de către creditorii săi.

Considerând că art. 50 al suscitategi legi nu distinge printre creditori astfel că urmează a se aplica și urmărilor întreprinse de Stat pentru plata impozitelor mai ales că acolo unde legiuitorul a voit să scoată creanțele statului de sub aplicarea legii a spus-o în mod expres cum a făcut-o prin art. 69 al. B, prin care exceptează creanțele statului rezultate din impozite, taxe sau amenzi dela aplicarea capitolului I și II al legii pe când art. 50 aflându-se în capitolul IV le rămâne aplicabil.

Că astfel fiind contestația apare ca întemeiată și că a se admite anulându-se formele de urmărire întreprinse în cauză.

Pentru aceste motive redactate de dl Judecător supleant V. I. Periețeanu.

In virtutea legii

Tribunalul

In unanimitate

Hotărește:

Admite în totul contestația.

Sentința No. 915 din 22 Iunie 1935;

Dosar No. 6104/934.

Tribunalul compus din dnii: *Armand Constantinescu, Gh. Cerban și V. Periețianu*; avocați dnii: *Radu Apoteker* pentru contestator și *V. Popescu Consâmbești* pentru intimat.

NOTĂ. In numărul precedent al revistei noastre am publicat o decizie a Curții de Apel Brașov, prin care s'a stabilit, că excepțiunilor prevăzute în art.

69 nu se referă decât la debitorii, cari beneficiază de cap. I și II și nu se referă la comercianți și bănci, cari beneficiază de cap. IV de art. 50 și 52. In speță s'a hotărât că și creditorii (deponenții) și răni suferă reducerile și eșalonările obținute de banca debitoare pe baza art. 52. In sentința ce reprodusem acum, Tribunalul Ilfov stabilește că în cazul aplicării art. 50 (și tot așa este și la art. 52) nici creanțele statului de orice natură ar fi, fie chiar impozite, taxe sau amenzi, nu sunt exceptate, deoarece art. 69 se referă numai la debitorii beneficiari ai cap. I. și II.

M. V.

CRONICA

Banca Națională și băncile noastre. La Banca Națională s'a discutat în săptămâna trecută chestiunea băncilor noastre între dl ministru de finanțe și guvernatorul Băncii Naționale. In comunicatul dat se spune că s'au hotărât adoptarea „unor serii de măsuri necesare ajutorării instituțiilor religioase cari au avut de suferit pe urma conversiunii”. Fără să fim prea pesimiști, observăm întrebuintărea unei formule cu care suntem prea obișnuți și iarăși lipsa oricăror precizări. De altfel însăși chestiunea, așa cum este pusă în comunicat, are un caracter mai mult decât limitat.

Credite pentru cooperative. Delegația Economică a guvernului s'a ocupat de problema creditelor ce ar trebui acordate cooperativei de tot felul prin Banca Centrală Cooperativă pentru a se stimula activitatea acestor cooperative, atât în Vechtul regat, cât și în Ardeal. Dl Guvernator al Băncii Naționale împreună cu dl subsecretar de stat dela Agricultură vor discuta chestiunea urmând a propune soluții în următoarea ședință a delegației economice. E interesant faptul că guvernatorul Băncii Naționale care nu e membru al guvernului ia parte la ședințele delegației economice a guvernului deși nu e nici măcar funcționar politic. Pe lângă această chestiune de formă se observă mereu acelaș interes deosebit pentru cooperative cari în Vechtul Regat s'au înfruptat din belșug din bugetul țării, iar în Ardeal au fost aproape inexistente. De băncile noastre nu ține nimeni seamă și cu toate consfăturile anunțate la Banca Națională tot numai despre cooperative e vorba mereu.

Noui bănci autorizate a face comerț cu devize. Pe lângă cele 8 bănci cari aveau autorizație de a face comerț cu devize, s'a acordat acest drept și următoarelor bănci: Banca Cerealiștilor, Banca Crisoveloni, Casa Generală de Păstrare, Sibiu, Banca Basarabiei, Casa Generală de Păstrare, Brașov, Banca Centrală, Cluj, Banca Albina, Sibiu și Banca Timișoarei. Putem considera acest fapt ca unul din consecințele Congresului Economic dela Cluj.